

Гледай майка си — цѣла отрепана —
не остана въвъ нея душа,
милостѣта си изсипа надъ тебе
и отъ мойтѣ кавги оглуша.

Да те брани отъ моята строгость,
се като вощеница стопи —
отъ дете те разгалихме много,
а голѣмъ вече мжжъ се не бий.

Ала грѣшката пакъ е въвъ мене,
че не съмъ те приставилъ пастѣрь,
да бѣ свършилъ едни отдѣления
щѣше петъ гроша да си спестилъ.

Хайде, рекохме, като си знаемъ
колко простия трудно живѣй,
да изучимъ поне Николая.
Вѣрвахъ слѣнце у насъ да огрѣй...